

Hjem > Mælkeafgiftsfonden > 2013 > Overvågning af smitsomme kvægsygdomme > Begrænset effekt af behandling med kinoloner ved akut colimastitis i Sverige

Begrænset effekt af behandling med kinoloner ved akut colimastitis i Sverige

I forbindelse med SundYver projekterne fra 2009 har vi deltaget i planlægning af en klinisk afprøvning vedrørende behandling af colimastitis med antibiotika. Kvægaftsfonden

Mælkeafgiftsfonden

Afprøvningen er gennemført i Sverige, hvor det fortsat har været tilladt at benytte fluroquinoloner til behandling af køer med colimastitis. Disse stoffer har i flere år været forbudt i forbindelse med behandling af køer i Danmark, med mindre der foreligger en resistensundersøgelse, der viser, at dette er det eneste antibiotikum, der kan benyttes.

Afprøvningen er gennemført som et dobbelt blindforsøg, hvor en kontrolgruppe er behandlet med et placebo præparat (saltvandsopløsning). Flaskerne blev mærket, så ejere og dyrlæger ikke vidste, hvilken behandling køen fik. Alle køerne fik smertebehandling i form af metacam vet 20 mg/ml. Derudover skulle alle køer malkes ud 2 gange ekstra pr. dag de første to dage. Dyrlægerne kunne vælge at behandle med oxytocin, calcium eller væske. De kunne også vælge, at dobbeltbehandle med benzylpenicillinprokain ved indledningen af behandlingen, indtil laboratorieresvar forelå.

Der er i alt behandlet 116 køer og af disse viste undersøgelse af mælkeprøverne, at 56 køer havde colimastitis i renkultur og gik videre i forsøget. Af de 60 der udgik af forsøget, havde 20 køer med *Stafylokokkus aureus* infektion.

Af de 56 køer med colimastitis havde de 4 moderat og de 52 alvorlig klinisk mastitis. I alt 34 køer blev behandlet med fluroquinolon og 22 med placebo. Som støttebehandling fik 13 køer calcium iv. og 26 køer ekstra væskebehandling.

Køerne var i gennemsnit 115 dage fra kælvning. Der var ingen statistisk sikker forskel på symptomerne på dag 0, dag 3 eller dag 22-28 i de to grupper.

Køer, der blev behandlet med fluroquinoloner, havde et lavere celletal specielt ved 1. og 2. ydelseskontrol efter behandlingen, og forskellen var fortsat signifikant ved den 5. ydelseskontrol efter behandlingen ($p = 0,02$).

Der var ingen forskel i ydelsen efter behandlingen i de to grupper.

Der var ingen forskel i overlevelse i perioden 0-7 eller 0-180 dage mellem de to grupper.

Sandsynligheden for at overleve 0-180 dage efter behandlingen var større, hvis dyrkingen på dag 0 viste svag til moderat forekomst, modsat rigelig forekomst af bakterier.

Resultatet af dette studie viser nogle positive effekter af behandling af colimastitis med fluroquinoloner først og fremmest ved et lavere celletal og en tendens til hurtigere helbredelse. Ifølge forfatterne er der ikke tilstrækkelig begrundelse for at behandle akut klinisk colimastitis med fluroquinoloner.

Et andet vigtigt resultat er, at selv ved klinisk mistanke om alvorlig colimastitis er der i 50 % af tilfældene ikke tale om colimastitis.

Kilde

Persson Y., H. Landin, J. Katholm og M Mörk: Begrænsad effekt av kinoloner vid behandling av akut kolimastit 2013, SVT, 7, s. 11 - 17.

Danske anbefalinger

Ved akut klinisk mastitis ved kraftig mistanke om colimastitis med kraftigt fald i mælkeydelsen, ophørt ædelyst og kold på huden på krydset, behandles på dag 0 med egnet antibiotika af dyrlægen eller ved modul 2 ifølge besætningsdiagnosen, som er aftalt med dyrlægen, derudover smertebehandling og væske. Dyrlægen vil oftest anbefale et andet antibiotikum end penicillin, derfor skal der udtages en mælkeprøve i disse tilfælde. Prøvesvaret på dag 1 vil vise, om der er tale om colimastitis. Kun i meget få tilfælde med meget kraftig bakterievækst fortsættes med antibiotika i yderligere 1-3 dage, men i ca. 95 % af tilfældene kan behandlingen med antibiotika stoppes på dag 1.

Læs mere i den svenske artikel:

[Begränsad effekt av kinoloner vid behandling av akut kolimastit](#)

Svensk Veterinärtidning, nr. 7 - 2013